

въ Дамаскъ. И въ дни три не видѣ, и ни ѣдѣ, ниже пїаше. Бѣ же нѣкто оучникъ въ Дамасцѣ, именовъ Інанїа, и рече, къ немѹ Гдѣ въ видѣніи: Інанїе, онъ же рече, се азъ Гди. Гдѣ же къ немѹ: воставъ поиди на стогнѣ, нарицаемѹ правѣю, и възиди въ домѣ Ісдовѣ Савла именовъ, Тарсанина, се ко мѣтвѣ дѣтѣ. И видѣ въ видѣніи мѣжа, именовъ Інанїю, вшедша и возложша на нѣ рѣкѣ, ѣкѣ да прозритѣ. Оувѣща же Інанїа, Гди, слышахъ ѿ многихъ ѿ мѣжи семъ, колика зла сотвори стымъ твоимъ во Іерлїмѣ; и здѣ имать власть ѿ архїерей, свѣзати всѣ нарицающыя има твоѣ. Рече же къ немѹ Гдѣ: иди, ѣкѣ сосѣдъ избранъ мнѣ есть сей: пронести има моѣ предъ ѣзѣки и царми, и сынми Іилевыми.

Тамъ XVII. 15—32.

Провождѣющїи Павла, ведоша егѣ даже до Іерлїмъ: и прїемше заповѣдь къ Сїлѣ и Тїмодїю, да ѣкѣ скорѣе прїйдутъ къ немѹ, изыдоша. Но Іерлїмѣхъ же ждѣщѣ ихъ Павелъ, раздражашесѣ дѣхъ егѣ въ немъ, зращемъ їдѣмъ полнѣ свѣщъ градѣ. Стазашесѣ же оубѣ на сонмищи со Ісдѣи и съ честївыми, и на торжнщи по всѣ дни съ приключѣющимсѣ.

Нѣцыи же ѿ епїкѣрѣ и ѿ стѣвїкѣ фїлосѣфѣ стазѣхсѣ съ нимъ: и нѣцыи глахсѣ, чѣдѣ хѣщѣтѣ свѣслобївыи сей глаголати; и нїи же, чѣждїхъ богѣвъ мнїтсѣ проповѣдникъ вѣїти: ѣкѣ Іиса и воскресѣнїе благовѣствовашѣ имъ. Поѣмше же егѣ, ведѣ-